

Baronen och hotellfröken eller ett äfventyr i Falkenberg : komedi i en akt ...

59 C Br.

National Library
of Sweden

Roman
Sw.
(Be.)
1895

Baronen
—
och
hotellfröken
eller
ett äfventyr i Falkenberg.

—
Komedi i en akt
af
en glad profryttare.
—

Den menniskan ej skapad är
som uti denna skrift får fatt
och läser några rader där
och ändå håller sig för skratt.
—

Pris 15 öre.

Göteborg. 1895.

Örnörens
och
Hotellfröken

ett skämt i Tullstaden

av
L. J. L.

Utgivet af
L. J. L.

1854

Att baron Oskar Dickson i Göteborg varit med om många äfventyr i sin dag, därom är jag fullkomligt öfvertygad, men lustigare än detta jag nu kommer att berätta, tror jag aldrig han förr varit med om, och detta tyckte han säkerligen också själf.

Se, saken var den att han förliden vår låg nere i Falkenberg och fiskade lax, och så regnade det så förskräckligt en dag och för att skydda sig mot köld och väta lånade han sig en vanlig fiskarekostym, hvilken han krängde utanpå sina egna kläder jämte ett par stora sjöstöflar och i denna habit dammade han, troligen bara på skoj, upp på stadens hotell och begärde mat, och nu bar det så till, att där var en ny hotellfröken, som aldrig hade sett Dickson, och om hon också hade sett honom förut aldrig så många gånger, hade hon naturligtvis ändå inte känt igen honom i denna kostym. När han kom in helsade han mycket höfligt och sa: go' dag, lilla jungfru, kan man få sig lite mat? sa' han.

— Ja' ä inga jungfrua, förstår han, och här serveras ingen mat till annat än bättre folk, sa' hon.

— Ska' det sämre folket inte få någon mat i denna sta'n då? frågade Dickson.

— Jo, de få hålla sig i andra ändan midt emot, sa' fröken, ty så skulle hon naturligtvis tituleras.

— Ja, men då får allt jungfrua, eller fröken, skulle jag säga, vara god och visa mig vägen dit, emedan jag är alldeles obekant i denna stora stad, sa' Dickson, och gjorde sig så enfaldig som möjligt.

— Åh, när I hitta hit, så hittar I väl dit och, och dessutom har jag ju sagt er, att det är midt emot, sa' hon.

— Och när då Dickson kom in där, fanns där ingen annan mat än smörgåsar, men därmed var inte han belåten, utan han ville

ha reel och ordentlig mat, och som han nu förstod att det skulle bli lite äfventyrligt med denna fröken, damma han åter igen i matsalen och sade:

— Nu har jag varit i den andra ändan, fröken lilla, men där fanns ju ingen annan mat än smörgås, och det kan ingen menska vara belåten med, sa' han.

— Ja, ä' dä' inte mat dä', eller hvad räknar I de för? sa' fröken.

— Jo visserligen ä' dä' mat förstas, men jag vill ha riktig mat jag, förstår hon, sa' Dickson.

— Ja, laga I får det då, men här inne kan I omöjligen inte få spisa, ty hit kommer snart fyra fina herrar, tre bodbetjänter och I skärsant, och då skulle de naturligtvis bli generade att sitta i samma rum som ni, dä' kan I väl förstå.

— Ja, det begriper jag mycket väl, fröken lilla, men hvad jag också begriper är att jag är tvungen att ha mat, och mina pengar äro väl lika goda som andras, och var nu därför inte omöjlig längre, utan ställ om att jag får lite mat, och det i största hast, fröken lilla, sa' Dickson, och troligen för att skämta ännu mera med den nykomna landtflickan, fick han henne om lifvet och började att klappa om henne precis som på vanligt bondmanör. Men se, detta föll inte i god jordmän eller hjälpte hans anseende hos den lilla fröken, utan fann hon sig i stället häraf i högsta grad generad och sade:

— Åh skäms förgiftade gamle slok och vet hvem I tar i, sade hon.

— Så så, fröken lilla, hon ska väl inte bli ofälåg om man slarfvar lite, ty hon har väl hört det gamla ordspråket att gamla katter lapa också mjölk.

— Ja, lapa då, där I lapa sist, ty här har I inget att lapa efter, ska' jag säga er, och dessutom tycker jag att I nu redan kunnat lapa ut, sade hon, och bad honom gå sin väg.

— Men jag skall ovilkorligen ha mat först, ty man kan inte bli mätt af söta ord och vackra blickar, om de också komma från en aldrig så vacker flicka, sa' Dickson, och som smicker alltid har en ovanlig förmåga att göra alla människor medgörliga och i all synnerhet unga flickor, sade hon.

— Ja, är det så att I ovilkorligen vill ha mat, så kan I väl få, och då kan I få sitta i det lilla rummet innanför matsalen, men jag får säga er förut att midda'n kostar 1: 50, oah det har väl I troligen inte råd att betala, sade hon.

— Ja, det var allt dyrt, frökon lilla, men kostar det något så ska' det väl smaka något ock, pläga de säga, ty då är det väl riktig kalasemat I har att bjuda på, efter som det är så dyrt, sa' Dickson.

— Ja, vi ha aldrig annat än fin mat här, ty som här aldrig äro annat än fina spisgäster, så skulle det inte gå an att ha annat än fin mat, och det är därför som det är så dyrt förstår I, sa fröken.

— Ja ja men, det begriper jag mycket väl, fröken lilla, och hvad är det för mat i dag, om jag får vara näsvis och fråga?

— Jo, i dag ha vi färkött och prinskorf med dillsås samt potatis och soppa.

— Jo jag tackar jag, färkött och prinskorf, det ska komma att smaka fogel det, men det var sant, om man skall betala så mycket som 1: 50, då får man väl öl och bränvin så mycket man vill?

— Åh den onde håller, det slipper i allt, ty då kunde I suppa och dricka upp mer än hvad hela midda'n kostar, men en sup får ni till maten och vill ni ha öl så får ni betala det särskildt, naturligtvis, sa' fröken.

— Jo visst fanken ska' jag ha öl till maten, det är naturligt, ty ska' det vara kalas så ska' det vara kalas, sa' knekten doppa gröten i bränvin. Dickson, som hade rysligt roligt, höll sig ändå f—n så trygg.

— Ja, är det så att I vill ha mat så kan I ju få det, men nu vet I hvad den kostar, och då är det så godt att I betalar den nu genast, ska' jag sedan komma in med maten så fort jag hinner, men I får allt vara god och ta utaf er den store skinnrocken eller hvad den är utaf, ty annars blir hela rummet fullt af väta, och I har väl alltid något under, kan jag tro.

— Åh ja, det är väl inte riktigt utan, och för frökens räkning skulle jag gerna ta af mig byxorna med, ifall hon så behagar, sa' Dickson.

— Åh, det blefve allt för mycket besvär, det vill jag visst inte begära, sade fröken skrottande.

— Ja, hvad gör man inte för vackra flickor, för dem klär man gerna utaf sig, t. o. m. så mycket man eger och har om det kniper, sa' Dickson, samt var så trygg och allvarsam, precis som en enfaldig bonde, då jag däremot hade f—n så svårt att hålla mig för skrott.

— Ja, har I nu pengar så ä' dä så godt I betalar meddan genast, å ska' Ni ha öl mä så blir dä jemt 1 å 70.

— Ja ja' ska' visst inte lura fröken på ett enda öre, det kan ho vara säker om, å var så go, här ä' 1 å 75.

— Dä har jag ju inte sagt häller att I tänker att bedra mej, men när det är betalt, så är det betalt, å när det är gjort så är det gjort plär de säga, ä' gå nu in å sätt er der inne i rummet så länge, så ska' jag strax komma in med maten och 5-öringen, som ä' öfver sa' fröken och blef slutligen ännu vänlig mot den gamle fiskarn.

— Ja dä va faseligt beskedligt om jag kunde få maten mä dä allra snaraste, och 5-öringen den behöfver fröken visst inte besvära sej mä, ty dä ä alls inte så noga mä dä.

— Å rätt ska' vara rätt, å I har väl inte mer än I behöfver I håller, kan jag tro, sa' fröken.

— Nä dä ska' gud veta att jag inte har mer än hvad ja' behöfver, men har en bara dä, så reder man sej, å då behöfver man heller inte mer, sa' Dickson och fortfor att vara lika allvarsam som förut.

Strax efter inkom de förnäme spisgästerna, nemligen de tre bodbetjenterna och sergeanten, och nu skulle de naturligtvis serveras först, ty att låta dem vänta det gick inte an och när de hade väl fått sitt, kommo äfven 2:ne profryttare och som sådana äro ansedda som riktiga högdjur på ett hotell i en stad som Falkenberg gick det naturligtvis inte an att låta dem vänta, men med den gamle fiskarn var ju inte alls så noga, ty af fiskare existerade inte hvarken fröken eller hotellet, och ju längre tid fick Baron att reflektera öfver sitt lustiga äfventyr, hvars like han säkerligen aldrig förut upplefvat. Slutligen kom dock turen till honom, och då fröken skulle gå in med maten mötte hon i dörren till matsalen en ung livré-klädd betjänt hvilken bad att få tala med Baron Dickson.

— Här ä ingen Baron Dickson, sa' fröken.

— Dä' var besynnerligt dä, han sa bestämt att han skulle gå hit och spisa middag och att jag skulle söka honom i fall det var något angeläget, sa' betjänten.

— Nä för all del, här ä visst ingen baron Dicksson å inte har han varit här heller dä ä då säkert.

— Jo visst f—n ä jag här, och hvad vill du Johan? sa Dickson i de samma och glänte på dörren.

— I harrans jesu namn ä dä Baron Dicksson dä? sa fröken och släppte i förskräckelsen både prinskorfven och såskoppen i golfvet.

— Jo grefven frågar om Herr Baron ska ut å fiska i eftermiddag.

— Visst fanken skall jag ut och fiska men jag skulle ha mig lite mat först sa' Dekson, men kanske det är åt mig som fröken redan dukat åt der, sa' han, och pekade på golfvet och de utslagna gudsgåfvorna och kunde så allvarsam han eljes var icke hålla sig för skratt.

Om denna stackars enfaldiga flickan hade sväljt en lefvande krabba hade hon säkerligen icke kunnat gapat och bligat hälften så stort som hon nu gjorde, och sprang i förskräckelsen och stälde salsdörren på hvid gavel, hvilket gjorde att en stor källaremästaren tillhörig jagthund genast rusade in och fick slag på korfven, och inom ett ögonblick var både korfven och dillsåsen försvunnen och färköttat ock, samt golfvet i hast så rent, precis som det varit nyskurat' och när allt var undangjort, satte han till allas munterhet genast på dörren.

Strax efter återkom den stackars olyckliga och begråtna flickan för att upphämta det förlorade, och då hon icke fann annat på golfvet än de sönderslagna kärnen, utbrast hon förvånad:

— Hvem i herrans namn har tat korfven eller hvart har den tagit vägen? sa' hon och var alldeles som hon varit ursinnig.

— Ja inte har jag tagit honom det vet jag, men den gick allt åt ändå sa' Baron. Och för att i någon mån söka trösta den olyckliga och bedröfvade flickan och ersätta det sönderslagna, samt den förlorade korfven och det förkrossade hjärtat, upptog han 20 kronor och lemnade henne, emedan han troligen ansåg att han i anledning af förklädnaden till någon del var orsaken till hela olyckan, och jag är säker om att han äfven gaf detta med godt hjerta, ty större nöje har han säkerligen aldrig haft för 20 kronor, därom är jag fullkomligt öfvertygad. Och när den värsta sorgen och villervallan var öfver sa' han:

— Nå fröken lilla, hur går det med mej nu?

— Nu kanske jag får ingen mat för allt det jag suttit och glädt mig åt den fina middagen sa' Baron.

— Nä dä va allt den sista korfven som gick förlorad nu, suckade fröken, nu fins det inte annat än förlorade ägg ifall Herr Baron skulle ville hålla till godo mä dä?

— Ja, då är det ju förloradt så mycket Ni eger och har, förlorad korf, förloradt förkött och äggen äfven förlorade, och då får väl jag äfven ge middagen förlorad, sa' Baron.

— Ja förlåt mig Herr Baron, ty ett sådant spektakel som detta har aldrig händt mig förut, sa' fröken.

— Ja inte mej heller sa' Baron skrattande och gick sin väg, och däri kunde han också verkligen ha rätt, ty ehuru han betalte middagen i förskott så blef han ändock utan, men en annan gång låter han allt bli att klä ut sig ifall han vill ha mat i Falkenberg, ty ordspråket säger som man är klädd så blir man hädd, och det fick Baron Dickson grundeligt erfara och härmed är ock historien slut om middagen i Falkenberg.

Följande skrifter säljas äfven:

Franckes minnesruna i 46 vers samt huru knepigt han t. o. m. lurade satan. Pris endast 10 öre.

Den gamle korporalens sång om sig sjelf och sina 7 söner och 5 mågar hvilka alla voro soldater vid samma regemente.

Den glada kungavisan.

Polisen och morska Greta, eller hon som skall kufva de Norske baggarne. Pris 10 öre.

Carl XV och korporal Kraft eller konungens besegrare. Innehåller 8 glada berättelser. Pris 25 öre.

Det uppseendeväckande kungabrevet. Ord och inga visor. Pris 10 öre.

Hundra tusen kronor, jemte en glad kärleksvisa. Pris 10 öre.

De vackra och rörande värarne om mordet på Kungsgatan i Göteborg. Pris 5 öre.

Lars Bondesons gladaste varietévisa jemte en mängd glada ordspråk. Pris 10 öre.

Obs! Tages ett exemplar af hvarje lemnas rabatt.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

